Pastýřský list o poslání farních pastoračních rad

(přečtěte při bohoslužbách o 32. neděle v mezidobí 8. listopadu 2026)

Drazí bratři a sestry v Kristu,

v evangeliu nám dnes Ježíš vypráví podobenství o deseti pannách, které čekaly na příchod ženicha. Všechny očekávaly jeho příchod. Rozdíl mezi nimi byl v tom, že prozíravé myslely také na to, co bude potřeba, když se ženich opozdí. Připravily si zásobu oleje, aby jejich lampy mohly svítit, až přijde chvíle, na kterou čekaly. Toto podobenství nás vybízí k bdělosti a připravenosti. Nejde jen o to čekat, co přinese budoucnost, ale už dnes se moudře připravovat na to, co může přijít. Myslím, že tato slova mají co říci i nám, když přemýšlíme o budoucnosti našich farností a celé diecéze.

Před více než rokem jsem vás v pastýřském listu vybídl, abychom stále více přijímali odpovědnost za život a poslání svých farností. Připomínal jsem, že církev není dílem několika jednotlivců, ale společným dílem všech pokřtěných. Každý z nás dostal od Boha dary, které mohou sloužit druhým a pomáhat budovat živé společenství víry. Dnes bych na tuto výzvu rád navázal. Blíží se rok 2027, kdy chceme mít pastorační radu v každé farnosti naší diecéze. Nejde však pouze o to, aby každá farnost splnila určitý organizační požadavek. Nejde ani o to, aby ve farnostech vznikly rady pouze formálně. Přeji si, aby se pastorační rady staly skutečným místem, kde věřící spolu se svým knězem hledají, naslouchají a rozlišují, jak má naše církev žít a sloužit v dnešní době.

Tak jako nestačí mít jen lampu, ale potřebujeme také olej, aby mohla svítit, podobně nestačí, aby farnost měla kostel, kněze, bohoslužby a zavedené aktivity. To všechno je sice důležité, ale samo o sobě to ještě nezaručuje, že bude farnost živým společenstvím, které přináší evangelium lidem kolem sebe. Potřebujeme pečovat o to, z čeho její život vyrůstá: o vztah ke Kristu, vzájemnou důvěru, ochotu ke službě a schopnost společně rozpoznávat, co je v dané době skutečně důležité. V naplňování tohoto poslání mohou pastorační rady sehrát důležitou úlohu.

Nemají být jen místem, kde se organizují jednotlivé akce nebo řeší praktické záležitosti. Nemají být skupinou farníků, kteří vše zajišťují a druzí jen přihlížejí. Ani nemají být uzavřeným klubem či skupinkou přikyvujících. Naopak. Mají reagovat i na hlasy těch, kteří do zvolené pastorační rady nepatří a umět unést i kritický pohled. Mají pomáhat farnosti dívat se dopředu a ptát se: co dnes lidé potřebují od církve? Komu se nám daří přinášet evangelium a na koho možná zapomínáme? Co máme ve své farnosti rozvíjet, co změnit a k čemu nás Bůh zve? Rady mají přinášet nové pohledy a impulzy do života farnosti a spolu s knězem hledat, kudy nás Pán chce vést.

Pastorační rada ale není cílem sama o sobě. Je jedním z prostředků, jak se učit být církví společně v duchu synodálního procesu. Neznamená to, že všichni budou

rozhodovat o všem nebo že se vždy všichni shodnou. Kněz zůstává pastýřem, kterému je svěřena odpovědnost za farní společenství a nese tíhu rozhodování. V rozlišování však potřebuje spolupracovníky, kteří s ním ponesou starost o farnost, budou mu pomáhat vnímat potřeby lidí a společně s ním hledat cesty do budoucnosti. Věřící naopak potřebují zakoušet, že nejsou pouze příjemci duchovní péče, ale že jejich křestní povolání zahrnuje i aktivní účast na poslání církve.

Naše farnosti potřebují ženy i muže různých generací, lidi s různými dary a životními zkušenostmi, kteří mají otevřené srdce pro druhé a jsou ochotni hledat dobro celé farnosti. Potřebují věřící, kteří dokážou naslouchat lidem stojícím na okraji našeho společenství a připomínat nám, že farnost není uzavřena sama do sebe. Zároveň jde o to, aby se ve farnosti postupně rozvíjela kultura spolupráce, naslouchání, důvěry a společné odpovědnosti.

Všem, kdo v pastoračních radách již sloužíte, děkuji, a chci vás povzbudit, abyste ve své službě vytrvali a pomáhali vytvářet prostředí, v němž se lidé nebojí vyslovit svůj názor, naslouchají si a společně hledají Boží vůli. Pro podporu této vaší služby připravujeme setkávání členů pastoračních rad s možností předávání zkušeností a vzdělávání. Ze srdce děkuji za službu vám, spolubratři kněží, kteří nesete tíhu zodpovědnosti za svá farní společenství. Přeji si, aby pro vás byly pastorační rady pomocí ve službě, v níž se svým farnostem darujete.

Kéž nám Pán daruje moudrost rozpoznávat, co je důležité, odvahu vykročit tam, kde je třeba něco změnit, a vytrvalost pečovat o světlo víry, aby mohlo svítit i těm, kteří teprve hledají cestu k Bohu.

Děkuji vám za vše, co pro své farnosti konáte. Provázím vás modlitbou a žehnám vám.

Váš + biskup Martin